

Eric Slot

Moordatlas van Amsterdam

Historisch overzicht van
(bijna) alle moorden,
gerubriceerd op straatnaam

Moordwandeling door Amsterdam met Eric Slot als gids? Meer informatie en aanmelden via www.moordatlas.nl

In diverse zaken wordt doorverwezen naar andere zaken. Verwijzingen binnen hetzelfde stadsdeel zijn niet aangegeven, daarbuiten wel.

© 2014 Eric Slot

Alle rechten voorbehouden

Omslagfoto's: boven, het lijk van een dienstbode in 1970, waarvan de politie niet wist vast te stellen of het een ongeval, zelfmoord, doodslag of moord betrof, maar bij gebrek aan bewijs dan toch maar concludeerde dat de dienstbode ongelukkig van de trap was gevallen (zie Joop van Riessen in *Koud bloed* nr 3); onder, de geliquideerde Klaas Bruinsma bij het Hilton Hotel op 27 juni 1991.

Foto's: privécollectie auteur, Stadsarchief Amsterdam en Politiearchief Amsterdam

Ontwerp omslag en binnenwerk: Mulder Van Meurs

ISBN 978-94-91567-67-4

NUR 339 (true crime)

www.uitgeverijdekring.nl/moordatlas-van-amsterdam

www.moordatlas.nl

6	Voorwoord
10	Centrum
116	Noord
138	Oost
172	Zuidoost
200	Zuid
244	West
296	Nieuw West
316	Nawoord

Voorwoord

Ergens in 1992 liep het uit de hand. Ik werkte aan een boek over crimineel Amsterdam en kwam over moord en doodslag berichten tegen die elkaar tegenspraken. Nam het aantal toe of juist af, wat waren de motieven en waar in de stad kon je beter niet komen?

Ik stapte naar Klaas Wilting, voorlichter van de Amsterdamse politie. Hij vertelde me dat ze het ook niet wisten. Dat wil zeggen: ze wisten het wel, maar de moorden zaten nog in de hoofden van rechercheurs en stonden nog niet in de computer. Hij gaf me namen en adressen van een aantal gepensioneerde rechercheurs. Aardige mensen, die vrijwel allemaal notities hadden gemaakt van de zaken die zij hadden gedraaid.

Het resultaat was *Wandelingen door moorddadig Amsterdam*, dat in 1998 verscheen. Ik dacht toen dat ik alle moorden van 1970 t/m 1998 had – en dat klopte ongeveer, maar bij lange na niet alle gegevens per moord.

Inmiddels bestrijkt mijn databank de periode 1900-nu. Van 1900 tot 10 mei 1940 heb ik alle moorden. Althans, dat denk ik, maar ik laat me graag corrigeren.

Uit de Tweede Wereldoorlog en de overige maanden van 1945 heb ik er veel, maar zeker niet alle. Overigens waren niet alle moorden die zijn gepleegd in 1940-1945 afkeurenswaardig. Maar die leveren een andersoortig boek op. Wat de periode 1946 tot nu betreft: compleet. Althans: alle zaken die bij de politie bekend zijn als moord en doodslag. Vermissingen worden niet behandeld.

Moordatlas van Amsterdam geeft een selectie uit mijn databank, maar wel een zeer royale. Criterium was: de exacte plaats delict moest bekend zijn. Dus niet *ergens* in Oost of West, of in een woning in de Graaf Florisstraat, maar op nummer 18 en het liefst ook 3-hoog. De moorden zonder exacte locatie zijn uiteindelijk terug te vinden op moordatlas.nl.

Evenmin zijn moorden op kinderen tot 1 jaar opgenomen, ook al omdat in die zaken de adressen moeilijk zijn te achterhalen.

Het gaat, kortom, om de locatie. Van moorden gepleegd in lange straten moet ik ten minste weten waar ze ongeveer werden gepleegd – en het liefst tegenover welk huisnummer. Korte straten zijn in één blik te vangen. En geen moorden in panden die afgebroken zijn.

Uiteraard zijn er uitzonderingen. In Zuidoost is veel afgebroken, zoveel dat dit deel van de stad vreedzamer zou lijken als ik het criterium zou handhaven dat alleen moorden en doodslagen worden opgenomen die zijn gepleegd in panden die niet zijn afgebroken. Van sommige moorden gepleegd in een afgebroken pand heb ik het verhaal toch verteld als er een foto beschikbaar was.

In totaal zijn meer dan duizend zaken opgenomen, en dan alleen zaken die in de stad Amsterdam speelden (en dus niet in de gemeente Amsterdam of bij het politiekorps Amsterdam-Amstelland).

Daders worden met initialen aangeduid, behalve daders die vrijwillig in de openbaarheid zijn getreden en de gekende beroepsdaders (al dan niet met eigen pagina op Wikipedia). Die keuze is door hen gemaakt.

Moorden uit de oorlog zijn beperkt tot ‘gewone’ moorden, dus geen verzetsliquidaties en geen moorden gepleegd door Duitse soldaten op burgers.

De vrouw op het omslag is misschien niet vermoord – of toch. De recherche kon dat niet vaststellen. Het komt wel vaker voor dat niet met zekerheid kan worden gezegd of er sprake is van moord dan wel bijvoorbeeld een overdosis of een tragisch ongeval. De man op het omslag werd wel degelijk vermoord, maar bij hem is het motief weer onduidelijk. Werd hij door een huurmoordenaar in opdracht doodgeschoten of was hij het slachtoffer van een ordinaire caféruzie? Het antwoord leest u verderop.

Ook zijn moorden opgenomen die door de rechtbank als ‘(zware) mishandeling de dood ten gevolge hebbend’ zijn afgestraft, in een enkel geval zelfs dood door schuld. Wie alleen moorden en doodslagen wil, moet aanvaarden dat onopgeloste moorden en doodslagen dan in ‘t geheel niet in aanmerking komen omdat in die gevallen niet vastgesteld kan worden of sprake is van moord, doodslag, mishandeling of dood door schuld. Gehonoreerde beroepen op noodweer of noodweereces zijn evenmin reden zaken niet op te nemen. Het blijft moord of doodslag, alleen zonder gevangenisstraf als gevolg.

Of het aantal moorden is gedaald of toegenomen, wat de motieven zijn en waar je weer zonder gevaar kunt lopen: u leest het achterin.

Centrum

*Haarlemmerstraat 7-1 – De vermoorde Alida Keijzer.
Uit de Albums van Hoofdcommissaris Hordijk, Stadsarchief Amsterdam*

Achter Oosteinde (15 maart 1951)

Een halfjaar geleden had hij haar ontmoet, sinds drie maanden waren ze verloofd en nu zei ze: 'Het wordt niets tussen ons.' In het steegje achter het Oosteinde vroeg Anita Rits (18) hem om een sigaret, in plaats daarvan trok Herbert de W. (21) het dolkmes dat hij speciaal voor deze gelegenheid op de Zeedijk had gekocht. Kennelijk had hij dit verwacht. Nadien stak hij zichzelf twee keer in de hartstreek en sprong de Amstel in. Een agent haalde hem geboeid op het droge.

Amstel bij Halvemaansteeg (17 juni 1988)

Waarom had Horsio de V. (23) als prostitué in 'homosociëteit' Boys Club van Freddy Valks gewerkt, hoewel hij niet homoseksueel was en ook geen geld nodig had? In opdracht van een stem, antwoordde de verdachte de rechter. Diezelfde 'akoestische hallucinatie' zette hem ertoe aan om iedereen in de club te doden. Het bleef bij Valks (36), die buiten op zijn scooter zat. Horsio was – zoals dat toen heette – geestesziek, net als zijn vader.

Amstel t.o. 81 (14 mei 1986)

Drugsdealer, ripper en Caransa-ontvoerder Robert Koning verliet om 23.40 uur het café op de hoek. Uit het donker kwam een man schietend op hem af. Koning dook nog de Amstel in maar ook daarin lag hij onder vuur. Een andere ontvoerder van Caransa, Piet Clement, had een halfjaar eerder zelfmoord gepleegd. In 1991 bekende Ronnie Ostrowski dat hij Koning in opdracht van Klaas Bruinsma had vermoord. Ostrowski was... een van de ontvoerders van Caransa. Maar misschien kletste Ostrowski uit zijn nek.

Amstel 118 (10 maart 1911)

Medisch student en buurman A. van Tienhoven hoorde de schoten, schoof zijn raam open en zag juffrouw Krug het pand uit rennen. Ze gilte: 'O God, ze hebben iemand bij me vermoord, ik ga voor geen geld weer naar binnen! Help, politie!' Van Tienhoven zette zijn hoed op, rende naar buiten en op 118 naar binnen. In haar kamertje lag Corrie Smith (21) dood op de grond, met een schotwond in haar rechterslaap. Over haar heen lag een man, ook dood: de militair A.H. (20). Zijn ouders – 'gezetten burgermensen' – hadden hun relatie afgekeurd. Smith was 21 en prostituee.

Amstel 124b (15 juli 1985)

De 22-jarige P.E. had een gedwongen relatie met de 45-jarige Amerikaan Jérôme D. Tincher, vertelde hij rechercheurs meteen nadat hij was opgepakt – en dan klinkt zoiets geloofwaardiger dan later in de rechtszaal. Tincher had bedreigd zijn ouders en collega's over hun relatie in te lichten. E. was helemaal niet homoseksueel, wel sterk verminderd toerekeningsvatbaar.

Amstel bij Paardenstraat (15 januari 1975)

Dienstplichtig militair Ton van Luijn (20) werd in nachtcafé 't Kompas in de Amstelstraat uitgedaagd door beginnend drugshandelaar Etienne Urka (ook 20) en vrienden. De broer van Van Luijn werd met een boksbeugel buiten westen geslagen en Ton vluchtte de Paardenstraat in, achtervolgd door Urka c.s. In paniek sprong hij het ijskoude water van de Amstel in. Urka – vanwege zijn initialen Eutje genoemd (zo vaak stond hij in de krant) – vond dat niet voldoende en vuurde hem een paar kogels na. Hij trof hem niet, maar Van Luijn verdronk. De Mauser was Urka geleverd door 'Pistolen Paultje' Wilking.

Amstel 288-huis (22 september 1991)

De 68-jarige Robert Schweizer – vader Adolf geboren in Duitsland, moeder Suzanne (ze liet zich Celine noemen) in Rotterdam en hijzelf in Soerabaja – lag er al een week, gewurgd. De woning zag eruit alsof er gevochten was. Niet opgelost.

Amstel bij Torontobrug (21 december 1974)

Twee jongens die op de Weesperzijde naar ijzer visten haalden hem naar boven: Hendrik Brouwer (61). De huisschilder was met een zware balk op zijn achterhoofd geslagen, daarna gewurgd en vervolgens levend in het water gegooid. Dat hij 'geknoeid' zou hebben met de zoon van magazijnbediende Johan H. (22), daar bleek uiteindelijk niets van. Probleem voor justitie was dat de dader snel met de enige getuige trouwde, waardoor Ans niet tegen hem hoefde te getuigen. Toch werd Johan veroordeeld.

Amstel (22 mei 1984)

Kickbokser en Surinamer Rick Boerleider (18) werd met een stuk beton in zijn broek het water van de Amstel in Zuidoost ingegooid. Het onderzoek was aanvankelijk gericht op heroïnehandelaren op de Zeedijk, maar het werd duidelijk dat het slachtoffer de 20-jarige Brit Collin B. tot twee keer toe

op sadistische wijze seksueel had misbruikt. De moord vond plaats in de woning van B., hij kreeg bij het wegwerken van het lijk hulp van zijn vader. Boerleider was in het dagelijks leven leider van een bende snelkrakers.

Amstelstraat 9-11, afgebroken (4 december 1970)

De brand in het pension was gesticht, maar door wie en waarom? De tweeling Adri en Wiegert (15) werd opgepakt, maar niet vervolgd. Negen gastarbeiders – acht Marokkanen en een Tanzaniaan – stierven. Naar aanleiding van de brand controleerde de brandweer 116 pensions, waar 3543 mensen woonden. Dit pension – het brandde geheel uit, vandaar de nieuwbouw – was eigendom van de beruchte huisjesmelker Hendrik Tabak, later zelf vermoord (zie Spuistraat 215).

Amstelstraat 35 (2 juli 1978)

Richard was de 'kolossale, zwarte' portier van café Carlos en wilde op de 'lastige' Antilliaan Isie Antonia schieten. Isie had bonje gekregen met zijn vrouw Rosemarie en wilde haar het etablissement uitgooien. Hij was nog maar net in Nederland en behalve zijn echtgenote dong nog een vrouw naar zijn gunsten. Richard koos partij voor de echtgenote, maar helaas: trof zijn geliefde baas Carlos Boldewijn (54). Het was niet de laatste moord hier.

Amstelstraat 35 (15 januari 1982)

Agenten hielden die avond een alcoholcontrole toen ze schoten hoorden en zagen dat iemand uit het café werd gegooid: Louis Hernando Lara Lopez (30) uit Colombia, die had bedreigd een stel landgenoten op Curaçaoër S. af te sturen als die geleverde drugs niet zou betalen: 17.000 gulden. Juist op dat moment kwamen twee Colombianen binnen. Louis zei: 'Zie je wel, ik ben altijd veilig.' S. trok daarop het vuurwapen dat hij kort daarvoor van het slachtoffer had gekregen...

Amstelstraat 35 (31 mei 1984)

In 1984 volgde de derde moord hier. De 31-jarige Roy Morrison uit Suriname stak de in 1944 geboren Adolf W. (40) met een mes in de wang. Adolf stak terug, maar dodelijk.

Anjeliersstraat 167-huis (14 oktober 1969)

Poppenspeler Carolus Rosielle had de politie inlichtingen verstrekt over de verblijfplaats van meervoudig moordenaar Gerhard Schutte en nu lag hij